

¿Permetria vosté que, per llei, cada carta i cada paquet que tramet foren oberts pels serveis postals públics o privats, i que foren fotocopiats a continuació per a ser després enregistrats durant un any en desconeguts magatzems i potencialment manipulats per individus que no coneix de res? Doncs aquesta mena de regulació, aprovada fa uns mesos per buròcrates de la UE, aquest control tan absolut, tan practicat pels governs feixistes del segle XX i que no pensàvem que es repetiria en les actuals democràcies, és el que podria reproduir la LSSI, la nova Llei de Serveis de la Societat de la Informació, coneguda popularment com la Llei d'Internet, que entrà en vigor el passat 12 d'octubre, i que regula totes les activitats de la xarxa. A partir d'ara, qualsevol ciutadà que es connecte a Internet haurà de ressignar-se a què totes les seues accions, absolutament tots els seus clicks al ratolí, queden minuciosament enregistrats i emmagatzemades durant un any en el servidor o en els servidors del seu proveïdor i a disposició de..., ¿de qui? Suposadament, a disposició de l'Administració pública en cas de exigir una inspecció. Aquesta inspecció posaria ja en perill dos drets fonamentals: la presumpció d'innocència i el secret de les comunicacions, però, a més, cal preguntar-se: qui li assegura a l'usuari de la xarxa que les seues navegacions per Internet no són vigilades per qualsevol altra persona, posem per cas informàtics avorrits, mantenidors del servidor, o qualsevol funcionari amb poc sentit de la professionalitat. La desprotecció és, en aquest sentit, absoluta. Aquesta llei, llençada per ministres que ja ni tan sols estan al govern del PP, ha signat la sentència de mort per a l'Internet lliure, la xarxa de la llibertat d'expressió i de l'intercanvi d'idees. L'Internet s'esdevé la intranet del poder. Algú pot estar, ara mateix, llegint la teua carta d'amor per e-mail, i tu no ho saps.